

Seděla rosnička na žebříku a bylo pěkný počasí,
zachtělo se jí koukat na svět, na horní příčku vlezla si,
já na to koukal s potěšením, neb rosničky si vždycky cením,
řek' jsem si tedy: "Bude pěkně, to můžu jít ke svý slečně."

R: Krásnej je letní čas, když sluníčko svítí,
ptáčkové ševelí a seno voní,
tu chodím k svojí slečně, nosím jí kvítí,
když se mnou není, tak si zpívám o ní.

Byla letní neděle a mně bylo vesele,
oblík' jsem si nový kvádro, předtím samozřejmě prádlo,
pak sluníčko svítilo, a to rosničku čílilo,
v žáru bylo horko jí, tak si slezla doleji,
jak jsem to viděl, hrůzou jsem zbled',
radši jsem si k tomu hnedka sed',
šťoural jsem hůlkou do rosničky, ať už se pustí dolní příčky,
a povyleze kousek nahoru, postrkoval jsem tu potvoru,
rosnička byla jako klíště na dolní příčce přibitá,
tak jsem jí nabral na bičiště a vyhodil do žita.

R: Krásnej je letní čas...

Pán v rádiu hrdě hlásal: bude pěkný den,
řek' jsem si, že žába lhala, a šel klidně ven,
já a slečna chodili jsme hájem, květiny jsme do kytice trhali,
slepí k světu, nic jsme neviděli, že se bouřka každou chvíli přivalí,
díky tomu jen, že nejsme z cukru, přečkali jsme průtrž, která nastala,
slečna teďka chodí hájem s jiným, prý mě kvůli pitomosti nechala.

R: Krásnej je letní čas, když sluníčko svítí,
ptáčkové ševelí a seno voní,
teď hledám svojí žabku, prohlížím kvítí,
každýho zpovídám, zda neví vo ní.